

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. С., 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, V ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести януари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Янита Д. Янкова

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Янита Д. Янкова Търговско дело №
20221800900013 по описа за 2022 година

ИЩЕЦЪТ - „Д Л.“ ЕАД, с ЕИК ***** е предявил срещу ответниците „В.“
ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление – гр.Б., Софийска област,
бул.“Е.“ № 8, представлявано от П. Л. Ю. и **П. Л. Ю.** с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Р.-К.“
№ *, вх.*, ет.*, ап.*, обективно и субективно съединени искиове – за признаване за
установено, че ответниците солидарно дължат на ищеца, в качеството му на лизингодател и
съобразно Договор за финансов лизинг № 0067 от 25.07.2018г., връщане на следните
движими вещи, находящи се в гр. Б., бул. „Е.“ № 8:

- части от машина SP/MAC, модел 10, производствен № SP/MAC **10-01.00**, както следва:
1. Вибрационна маса; 2. Вибрационна възвръщаща система; 3. Окабеляване; 4.
Контролен панел; 5. Сито — 2бр.;
- части от машина SP/MAC, модел 10, производствен № SP/MAC **10-02.00**, както следва:
1. Вибрационна маса; 2. Вибрационна възвръщаща система; 3. Окабеляване; 4.
Контролен панел; 5. Сито - 2бр.;

Претендират се и направените по делото разноски, вкл. и произнасяне с нарочен
диспозитив на осн. чл.78, ал.1 от ГПК във вр. с т.12 от ТР № 4/18.06.2014 год. на ОСГТК на
ВКС по тълк. дело № 4/2013 год. по дължимостта на разноските, направени от ищеца в
заповедното производство по ч.гр.д. № 665/2021 год. на РС – С..

В исковата си молба ищецът твърди, че по силата на сключен Договор за финансов
лизинг № 0067/ 25.07.2018г., нотариално заверен и вписан в ЦРОЗ, сключен с „В.“ ЕООД и
П. Л. Ю., съответно в качеството им на Лизингополучател и солидарен длъжник, на
основание чл. 342, ал. 2 от ТЗ, той в качеството на Лизингодател се задължил да закупи

лизингов актив от посочен от лизингополучателя доставчик/продавач, след което да предаде на лизингополучателя актива за ползване срещу възнаграждение/заплащане на лизингови вноски/ с право на лизингополучателя след изплащане на задължението му по договора за лизинг да придобие собствеността върху актива. Ищецът излага, че закупил актива на 01.08.2018г., съгласно сключен договор за покупко-продажба и документ, удостоверяващ заплатената покупна цена.

Поддържа се от ищеца в исковата молба наличието на неизпълнение по смисъла на Договор за финансов лизинг № 0067/ 25.07.2018г. Сочи се още от ищеца, че лизингополучателят преустановил плащането на дължимите лизингови вноски в нарушение на разпоредбите на договора за лизинг, поради което при поискване от лизингодателя дължал връщане на лизинговия актив. Лизингополучателят не изпълнил изцяло задължението си да върне лизинговия актив, който бил собственост на лизингодателя.

Обект на договора за лизинг били движими вещи - две машини за белене, а именно: машина за белене SP/MAC, модел 10, производствен № SP/MAC 10-01.00 и машина за белене SP/MAC, модел 10, производствен № SP/MAC 10-02.00, състоящи се от следните компоненти: белач, електромотор, сито, вибрационна маса, вибрационна възвръщаща система, покритие и циклон, окабеляване, контролен панел.

Ищецът твърди в исковата си молба, че на 07.08.2018г. бил подписан приемо-предавателен протокол между Лизингодателя, Лизингополучателя и Доставчика, с който гореописаните лизингови актива били предадени на Лизингополучателя. Последният обаче не заплащал лизинговите вноски на съответните падежи, поради което на 02.12.2020г. му била изпратена Нотариална покана от ищеца, с нотариална заверка на подписите № 16123 от 27.11.2020г. на Нотариус В.И., с рег. № 271 на НК, с район на действие - РС С., чрез ЧСИ Р.Г.-Ч., с рег. № 925, с район на действие - СОС. На 04.01.2021г. поканата била връчена на длъжника - „В.“ ЕООД, по реда на чл. 47 от ГПК, след извършени 3 посещения до адреса по седалището на дружеството-длъжник, в рамките на един месец. С нотариалната покана лизингополучателят бил уведомен от лизингодателя, че е изпаднал в просрочие с повече от 30 дни и в случай на неизпълнение в указан срок на дължимите лизингови вноски, лизингодателят ще счита договора за лизинг за прекратен, считано от дата 19.01.2021г., като лизингополучателят следва да върне на лизингодателя лизинговите активи.

Съгласно чл. 14 от Договора за финансов лизинг № 0067/25.07.2018 г., вр. чл. 33, т.9, чл. 40 от Общите условия, неразделна част от Договора за финансов лизинг и вр. чл. 48, т.3 от ОУ, лизингополучателят дължал връщане на лизинговите активи. С връчване на нотариалната покана длъжникът бил уведомен къде и кога да предостави активите на лизингодателя.

Ищецът излага още, че на 29.04.2021г. с приемо-предавателен протокол били предадени от лизингополучателя на лизингодателя част от дължимите вещи, предмет на договора за финансов лизинг, а именно:

1. Белачи-2бр.

2. Електромотор - 2бр.

3. Сито - 2 бр.

На 15.07.2021г. отново било извършено предаване на част от дължимите за връщане вещи, удостоверено с подписан приемо-предавателен протокол, подписан между лизингополучателя и транспортна фирма, наета от лизингодателя, а именно:

1. Циклони - 2бр.

На 15.07.2021г. в присъствието на вещо лице специалист - инженер бил съставен и Протокол, съдържащ пълен опис на предадените от „В.“ ЕООД на лизингодателя вещи и на тези, които били останали дължими за предаване.

С оглед гореизложеното и във връзка с неизпълнението изцяло на задължението на ответниците по Договора за финансов лизинг № 0067 от 25.07.2018г. за връщане на всички части от лизинговните активи, ищецът на 16.09.2021г. подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, въз основа на нотариално заверения Договор за финансов лизинг № 0067/ 25.07.2018г. и потвърждение за вписването му в ЦРОЗ, по което било образувано ч.гр.дело № 665/2021г. V-ти състав, по описа на РС- С.. По посоченото частно гражданско дело била издадена Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК № 514 на 28.10.2021г. и Изпълнителен лист № 413 от 28.10.2021г., с които „В.“ ЕООД и П. Л. Ю. били осъдени солидарно да предадат на „Д Л.“ ЕАД претендираните и в настоящото производство движими вещи, произтичащи от Договор за финансов лизинг № 0067/ 25.07.2018г., както и да заплатят направените разноски в заповедното производство.

Въз основа на издадените заповед за изпълнение и изпълнителен лист, ищецът твърди, че образувал изпълнително дело № 147/2021г. по описа на ЧСИ Васил Недялков. След изпратени покани за доброволно изпълнение до длъжниците – ответници, същите в законоустановения срок подали възражение срещу заповедта за изпълнение.

Ищецът твърди още в исковата си молба, че в образуваното изпълнително производство на 10.12.2021г. от 11:00ч. бил извършен опис на претендираните активи в базата „В.“ ЕООД, находяща се в гр. Б., бул. „Е.“ № 8 в присъствието на представители на ищеца, ответникът П. Ю. и вещо лице - Деян Цонев. След извършения опис било констатирано от съдебния изпълнител и вещото лице, че на посочения адрес се намират цитираните в заповедта за изпълнение части от машини.

Преписи от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответниците с указанията по чл.367, ал.1 от ГПК, като същите в законоустановения срок са депозирали общ писмен отговор.

В отговора на исковата молба ответниците твърдят, че са върнали всички активи във връзка с предсрочното прекратяване на договора за лизинг. Твърдят още, че претендираните в настоящото съдебно производство движими вещи не подлежат на връщане.

Молят за отхвърляне на исковете. Претендират направените по делото съдебни разноски.

В срока по чл.372, ал.1 от ГПК ищецът е депозирал допълнителна искова молба, с която допълва твърденията си по първоначално подадената искова молба. В ДИМ ищецът сочи, че на 14.02.2022г. по образуваното от него изпълнително дело било осъществено изземване на вибрационните маси и възвръщащите системи от всяка от двете машини.

В срока по чл.373, ал.1 от ГПК ответникът – търговско дружество е депозирал отговор на допълнителната искова молба, с който е заявил, че с приемо-предавателни протоколи от 29.04.2021г. и от 15.07.2021г. е върнато цялото имущество, предмет на договора за финансов лизинг. Излага се още от този ответник, че ЧСИ е иззел от дружеството вещи, които били част от друга машина, която не е предмет на договора за лизинг.

От ответника - физическо лице не е депозиран отговор на допълнителната искова молба.

Софийският окръжен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, прие за установено следното **от фактическа страна:**

Установява се от представените с исковата молба договор за финансов лизинг, че на 25.07.2018г., в гр. С., е сключен Договор за финансов лизинг №0067/25.07.2018г. между ищеца по делото - „Д Л.“ ЕАД, в качеството му на Лизингодател и ответниците по делото - „В.“ ЕООД - Лизингополучател и П. Л. Ю. - Солидарен длъжник. Съгласно чл. 1 (1) от договора лизингодателят се е задължил да придобие при условия и от Доставчик, определени от Лизингополучателя, конкретна вещь и да му я предостави за ползване на лизинг срещу заплащане на възнаграждение, определено като „лизингова цена“, при условията на договора.

Според чл. 2 от същия договор за лизинг, конкретната вещь, обект на договора, е следната:

Комплект Машина за белене ИЗХОДЕН КАПАЦИТЕТ - 350-500 kg/ч базиран на слънчоглед, два броя БЕЛЕЩИ МАШИНИ, Марка: SP/MAC; Модел : 10; Производствен № SP/MAC 10 - 01.00 и Производствен № SP/MAC 10 - 02.00 заедно с ОКАБЕЛЯВАНЕ И КОНТРОЛЕН ПАНЕЛ.

Доставчик на оборудването, предмет на договора за лизинг е „С.-99“ ЕООД – чл.3 от Договора.

На 01.08.2018 г. е сключен договор между „Д Л.“ ЕАД и „С.-99“ ЕООД за покупко-продажба на лизинговото оборудване, видно от самия договор представен с исковата молба. На 07.08.2018г. закупеното оборудване е предадено на Лизингополучателя. Актът на предаване е удостоверен, чрез подписан тристранен приемо-предавателен протокол между „Д Л.“ ЕАД, в качеството на „ЛИЗИНГОДАТЕЛ“; „В.“ ЕООД, в качеството на „ЛИЗИНГОПОЛУЧАТЕЛ“ и „С.-99“ АД, в качеството на „ПРОДАВАЧ“. Съгласно чл. 1 от този протокол на „В.“ ЕООД се предават следните активи: Комплект Машини за белене изходен капацитет - 350-500 kg/ч : Марка: SP/MAC; Модел : 10; Производствен № SP/MAC 10 - 01.00 и Производствен № SP/MAC 10 - 02.00. Посочено е още в протокола, че с

подписването му Лизингополучателя декларира, че задълженията на Лизингодателя по договора за лизинг са изпълнени и получените активи удовлетворяват напълно интересите му.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Договора за финансов лизинг, в случай, че Лизингополучателят не извърши всички дължими плащания по Договора за лизинг до падежа на последната лизингова вноска, същият се задължава да върне лизинговия актив на Лизингодателя незабавно след поискване от Лизингодателя.

Неразделна част от Лизинговия договор са „Общи условия за финансов лизинг на „Д Л.“ ЕАД. В чл. 43, раздел „Х. НЕИЗПЪЛНЕНИЕ. НЕУСТОЙКИ“, от тези Условия са посочени случаите, които ще се считат за неизпълнение на договора, в т.ч. и „т.б. ако Лизингополучателят забави плащането на договорена периодична лизингова вноска с повече от 15 дни“.

Не се оспорва по делото от ответниците обстоятелството, че Лизингополучателят е забавил плащането на договорена периодична лизингова вноска с повече от 15 дни.

На 02.12.2020г., чрез ЧСИ Р. Г.-Ч., Лизингодателят е изпратил на Лизингополучателя Нотариална покана, с която го е уведомил, че е изпаднал в състояние на неизпълнение на задълженията си по договора и непогасяване на лизинговите вноски на съответните падежи с просрочие повече от 30 дни. С нотариалната покана е прекратен договора за лизинг, едностранно от Лизингодателя. Предоставен е и срок от 10 дни от получаването на поканата за връщането на движимите вещи предмет на договора.

На 04.01.2021 г. Лизингополучателят депозира пред „Д Л.“ АД официално писмо, в което изразява готовността си да съдейства за изпълнение на исканите от Лизингодателя действия за връщане на лизинговите активи. В писмото се посочва, че демонтирането на оборудването е сложна техническа процедура, за чието изпълнение е необходимо значително повече време, от предоставения от Лизингодателя срок.

В изпълнение на поетия ангажимент, на 29.04. и на 15.07.2021 г. Лизингополучателят предава на Лизингодателя оборудване, предмет на Лизинговия договор. За удостоверяване на предаването са подписани нарочни Приемо-предавателни протоколи, в които са посочени конкретните елементи от предаденото оборудване, а именно: **Комплект Машина за белене ИЗХОДЕН КАПАЦИТЕТ - 350-500 kg/ч h базиран на слънчоглед, два броя БЕЛЕЩИ МАШИНИ, Марка: SP/MAC; Модел : 10; Производствен № SP/MAC 10 - 01.00 и Производствен № SP/MAC 10 - 02.00 заедно с ОКАБЕЛЯВАНЕ и КОНТРОЛНИ ПАНЕЛИ, включващи: 2бр. белачи; 2бр. електромотори, 4 бр. сита и 2бр. циклони .** С подписването на посочените протоколи Лизингополучателят счита за изпълнено задължението си към Лизингодателя за връщане на предоставеното му лизинговано оборудване.

От своя страна Лизингодателят счита, че предаденото оборудване представлява само част от оборудването, предоставено на Лизингополучателя, и че е налице фактическо неизпълнение на Договора за финансов лизинг. На това основание, на 16.09.2021г. депозира

в РС - гр. С. заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК.

На 28.10.2021 г. РС - С. издава Заповед №514 за изпълнение на задължение за предаване на вещи въз основа на документ по чл.417 от ГПК, с която заповед разпорежда ответниците по делото да върнат на ищеца посочените в заповедта компоненти от претендираното от Лизингодателя оборудване, както и да заплатят разноските по делото.

На 02.12.2021г. ответниците по настоящото дело депозират в законоустановения срок, в съда възражение по чл. 414 от ГПК.

Със свое разпореждане № 1339 от 16.12.2021 г. РС-С. указва на ищеца, че в едномесечен срок от съобщението може да предяви иск пред родово компетентия съд за установяване на вземането си, което той е сторил с настоящата искова молба вх. № 493/25.01.2022 год. по описа на СОС в законоустановения срок /получил е съобщение за разпореждането на съда на 04.01.2022г./.

Останалите представени по делото писмени доказателства – протоколи за предаване на движими вещи, изготвени от ЧСИ на 10.12.2021г., доклад на лицензиран оценител и договор на ответника – търговско дружество, сключен с трето за делото лице не установяват правно релевантни факти за настоящия правен спор.

С протокол за предаване на движими вещи от 14.02.2022г. ЧСИ е иззел от базата на ответника – търговско дружество и предал на ищеца движими вещи, които са описани като вибрационни маси и вибрационни възвръщащи системи с табели „сепарираща секция“.

От заключенията на назначените в настоящото производство СТЕ, Допълнителна СТЕ и Повторна СТЕ, се установява, че в материали по делото, а и при извършените проучвания и огледи от вещите лица не се открива подробна и детайлна информация за комплектацията на процесните изделия /машини/ в момента на предаването им от Лизингодателя на Лизингополучателя. В този смисъл вещите лица не установяват идентичност между предоставеното им при огледите оборудване с движимите вещи, предмет на настоящото съдебно производство. Вещото лице изготвило повторната СТЕ сочи, че предоставеното му при огледите оборудване включва компоненти, които са аналогични /подобни/ на претендираните от ищеца с исковата молба, но не може да обоснове извод за тяхната идентичност. В съдебно заседание вещото лице допълва: „...съгласно договор за финансов лизинг, чл. 2 на стр. 3 от експертизата, обект на договора е, цитирам: „комплект машини за белене, 2 бр. белещи машини“. На стр. 13 от експертизата съм представил снимки за информацията, която е налична за изделията, които се намират в село Крепост. Веднага се вижда, че тук на едната снимка пише „сепарираща секция марка SP/MAC, модел 10“, на другия етикет пише „сепарираща машина марка SP/MAC“, което е различно от това, което е посочено като предмет на договора – белещи машини, едното е белеща машина, а другото – сепарираща. Тази информация не ми дава основание да направя категорично заключение, че това е същото изделие.“

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните **правни изводи:**

Исковете с правно основание чл.124, ал.1 във вр. с чл.422, ал.1 от ГПК, предявени срещу ответниците – лизингополучател по договора за финансов лизинг и солидарен длъжник, са допустими – същите са предявени в срока по чл.415, ал.4 от ГПК от заявителя в производството по чл.417 от ГПК пред районния съд срещу длъжниците в това производство, подали възражение с срока по чл.414, ал.2 от ГПК срещу заповедта за изпълнение.

Разгледани по същество, исковете останаха недоказани.

Предмет на делото по установителните икове по чл.422 от ГПК е вземането, основано на представения документ – в случая нотариално заверен договор за финансов лизинг за вземане, произтичащо от договора за финансов лизинг – предадени движими вещи. Основанието на иска се обуславя от обстоятелствата, въз основа на които страната твърди защитимо с упражняването му свое субективно право и тези обстоятелства по иска с правно основание чл. 422 от ГПК в случая са **сключен, нотариално заверен договор за финансов лизинг, който не е изпълнен от ответниците и е предсрочно прекратен.**

Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 от ГПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на фактите, на които основава своето искане до съда. В настоящата хипотеза съдът приема, че между страните по делото е възникнало облигационно правоотношение, с източник договор за финансов лизинг. По силата на договорноправната връзка, в тежест на ищеца - лизингодател, е възникнало задължението да закупи и предостави на ответника „В.“ ЕООД процесните две машини за белене на слънчоглед, а в тежест на ответника- лизингополучател - да заплаща в установените срокове и размери уговорените лизингови вноски, съгласно уговореното в договора. В настоящата съдебна инстанция няма спор по тези обстоятелства. Страните спорят по отношение частите на процесните машини, които са върнати от „В.“ ЕООД и съответно тези, които са останали дължими. Лизингополучателят счита за изпълнено задължението си към Лизингодателя за връщане на предоставеното му лизинговано оборудване с предването на части от процесните машини описани в протоколи от 29.04.2021г. и 15.07.2021г. От своя страна Лизингодателят счита, че предаденото оборудване представлява само част от оборудването, предоставено на Лизингополучателя, и че е налице в тази връзка фактическо неизпълнение на Договора за финансов лизинг. Т.е страните спорят кои са съставните части на процесните две машини, предмет на договора за финансов лизинг и съответно всички или само част от тях са върнати на лизингодателя от лизингополучателя.

Предвид на изложеното и в противоречие с носената от него доказателствена тежест ищецът не установи по делото кои са съставните части на двете машини – предмет на договора за финансов лизинг. Същите /като съставни части/ не са описани в приемо-предавателния протокол, с който машините са предадени на Лизингополучателя. Отделно от това остана неизяснено по делото и обстоятелството кой е производителят на тези машини, за да се събере евентуално от него информация за съставните части на процесните машини за белене на слънчоглед. В тази връзка не се установи по делото дали ответникът – търговско дружество е предал на ищеца с протоколите 29.04.2021г. и 15.07.2021г. всички

части на процесните машини или само част от тях.

С оглед на горното предявените от ищеца искове, като недоказани следва да бъдат отхвърлени.

Предвид на изложеното и съобразно приетото в т.13 на Тълкувателно решение № 4/2014 г. на ОСГТК на ВКС, в хипотезата на предявен иск по чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, издадената заповед за изпълнение и изпълнителният лист не подлежат на обезсилване при отхвърляне на иска. При този изход на делото обаче на ответниците следва да бъде издаден обратен изпълнителен лист, съгласно чл.245, ал. 3, изр. 2 ГПК, след влизане в сила на настоящото съдебно решение.

С оглед направеното от ответниците искане за присъждане на направените по делото съдебни разноски и предвид изхода на настоящия правен спор, съдът намира, че на ответниците се дължат от ищеца съдебни разноски, но такива по делото не са направени, поради което и не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Д Л.“ ЕАД, с ЕИК ***** срещу „В.“ ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление – гр.Б., Софийска област, бул.“Е.“ № 8, представлявано от П. Л. Ю. и П. Л. Ю. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“Р.-К.“ № *, вх.*, ет.*, ап.*, обективно и субективно съединени искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК – за признаване за установено, че „В.“ ЕООД и П. Л. Ю. солидарно дължат на „Д Л.“ ЕАД, в качеството му на лизингодател и съобразно Договор за финансов лизинг № 0067 от 25.07.2018г., връщане на следните движими вещи, находящи се в гр. Б., бул. „Е.“ № 8:

- части от машина SP/MAC, модел 10, производствен № SP/MAC **10-01.00**, както следва:
1. Вибрационна маса; 2. Вибрационна възвръщаща система; 3. Окабеляване; 4. Контролен панел; 5. Сито — 2бр.;
- части от машина SP/MAC, модел 10, производствен № SP/MAC **10-02.00**, както следва:
1. Вибрационна маса; 2. Вибрационна възвръщаща система; 3. Окабеляване; 4. Контролен панел; 5. Сито - 2бр.,

за които е издадена заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 665/2021год. по описа на РС – С..

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На „В.“ ЕООД и П. Л. Ю. следва да бъде издаден обратен изпълнителен лист, съгласно чл.245, ал. 3, изр. 2 ГПК, след влизане в сила на настоящото съдебно решение.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____

